

Naisin inglji.

Kas sobib taitisa aus, siirameele, alati tött kõnelev olend meie aja ihhiskonda? Sellele küsimusele otsitakse vastust täna etendurvas lustmängus. Autor on nii suur pessimist, et ta inimest oma katsejäneseks kasutada ei julgegi, vaid ta toob selleks taevast inglji ja seab ta vastamisi moodsa seltskonnaga. Katse tulemus on selgelt negatiivne: ei sobi! Mitte ei sobi! Mida me sõnas ja kirjjas ilustame ideaalse inimesena, käesoleval juhul ideaalse naisena, osutub tegelikkuses eluvõõraks, ebaseltskondlikuks, ebainimlikuks, ebanaiselikuks. Teatava selektsiooni-seaduse järgi see jääb seltskonna rehealuses kõljkjana sarjale, tunnis-tatakse kõlbmatuks ja rändab kõlka teed.

Pessimistlik lustmäng. Kuid ikkagi lustmäng. Autor, tuntuud ungari näitleja ja näitejuht, arvustab nn. „seltskonda“, näeb teda äärmiselt musta prilli läbi, jaksab ja sõandab aga nähtut kujutada nii lõbusas, mänglev-fõljetonistlikus toonis, et vaataja peab naerma — kuigi ememini asja oleks nukruitsemiseks. See aine käsituse viis ongi ka põhjus, miks teater selle veidi omapärase tüki leidis sobivaks võtta just hooaja kevadisise mängukavasse.

Tähelepanu!

„Estonia“ teatris kehiti järgmine kord:

1. Etenduse alguseks suletakse teatrisaali ukсед ja uksehoidjatel on valjusti keelatud siis veel kedagi saali lasta.
2. Kihitaskihitajatel tuleb oodata kuni järgmise vahetajani.
3. Saali ukсед avatakse pärast seda, kui eesriie on aplausi peale lahti läinud ja uuesti sulatud.
4. Suitsetamine teatrisaalis, fuajeedes, jalutusruumis ja riietehoiuruumides on kõvasti keelatud.
5. Suitsetajaid palutakse kasutada ainult emelaudade juures suitsetamiseks määratud ruume, milleks on esimesel korral suur emelaud ja suitsetamistuba, teisel korral väike emelaud ja roheline saal.
6. Korrapidamise teenistuses olevatel ametnikel on eeskiri korraldikkujate tähelepanu sellele korraldusele juhtida.
7. Etendusel kaastegevate tegelaste nimed on saali ustele välja pandud.

Direktsioon.